

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת O מעשה-story	מימרא-statement challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
key-מקרא:	

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
מגילה-הקורא עומד	מימרא	מאן דאמר									
האומר יברכוך טובים - הרי זו דרך המינות.											כד:
על קן צפור יגיעו רחמיך ועל טוב יזכר שמך, מודים מודים - משתקין אותו.											כה.
המכנה בעריות - משתקין אותו											כה.
האומר: (ויקרא י"ח) ומזרעך לא תתן להעביר למלך - לא תתן לאעברא בארמיותא - משתקין אותו בנויפה.											כה.
בשלמא מודים מודים - דמחזי כשתי רשויות, ועל טוב יזכר שמך נמי, דמשמע: על טוב - אין, ועל רע - לא											כה.
חייב אדם לברך על הרעה כשם שהוא מברך על הטובה.	ותנן:										כה.
אלא, על קן צפור יגיעו רחמיך מאי טעמא?											כה.
פליגי בה תרי אמוראי במערבא: רבי יוסי בר אבין ורבי יוסי בר זבידא											כה.
מפני שמטיל קנאה במעשה בראשית	חד אמר: [רבי יוסי בר אבין / רבי יוסי בר זבידא]										כה.
וחד אמר: מפני שעושה מדותיו של הקדוש ברוך הוא רחמים, ואינן אלא גזירות.	וחד אמר: [רבי יוסי בר אבין / רבי יוסי בר זבידא]										כה.
ההוא דנחית קמיה דרבה, אמר: אתה חסת על קן צפור אתה חוס ורחם עלינו											כה.
כמה ידע האי מרבנן לרצויי למריה	רבה:										כה.
והא משתקין אותו תנן	אמר ליה אביי:										כה.
ורבה לחדודי לאביי הוא דבעא.											כה.
ההוא דנחית קמיה דרבי חנינא, אמר: האל הגדול הגבור והנורא האדיר והחזק והאמין.											כה.
סיימתניהו לשבחייה דמרך? השתא הני תלתא, אי לאו דכתביניהו משה באורייתא ואתו כנסת הגדולה ותקניניהו, אנן לא אמרינן להו, ואת אמרת כולי האי? משל לאדם שהיו לו אלף אלפי דינרי זהב, והיו מקלסין אותו (באלף) דינרי כסף. לא גנאי הוא לך?	אמר ליה: [רבי חנינא]										כה.
הכל בידי שמים. חוץ מיראת שמים, שנאמר (דברים י') ועתה ישראל מה ה' אלהיך שאל מעמך כי אם ליראה. מכלל דיראה מילתא זוטרתא היא? - אין, לגבי משה רבינו מילתא זוטרתא היא, משל לאדם שמבקשין הימנו כלי גדול ויש לו - דומה עליו ככלי קטן, קטן ואין לו - דומה עליו ככלי גדול.	רבי חנינא:										כה.
האומר שמע שמע כאומר מודים מודים דמי.	רבי זירא:										כה.
הקורא את שמע וכופלה - הרי זה מגונה.	מיתיבי:										כה.
מגונה הוא דהוי, שתוקי לא משתקינן ליה											כה.
לא קשיא: הא - דאמר מילתא ותני לה, הא - דאמר פסוקא ופסוקא ותני לה.											כה.
ודלמא מעיקרא לא כיון דעתיה והשתא כיון דעתיה?	רב פפא לרבא:										כה.
חברותא כלפי שמיא? אי לא מכיון דעתיה - מחינא ליה בארזפתא דנפחא עד דמכוין דעתיה.	אמר ליה: [רבא]										כה.
המכנה בעריות משתקין אותו											כה.
קלון אביו וקלון אמו.	תנא רב יוסף:										כה.
האומר ומזרעך לא תתן להעביר וכו'											כה.
בישראל הבא על הכותית והוליד ממנה בן לעבודה זרה הכתוב מדבר.	תנא דבי רבי ישמעאל:										כה.
מעשה ראובן נקרא ולא מתרגם											כה.
מעשה תמר נקרא ומתרגם											כה.
מעשה עגל הראשון נקרא ומתרגם, והשני נקרא ולא מתרגם.											כה.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story key-מקרא:	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
---	--

מגילה-הקורא עומד		Talmud Navigator											
מימרא		מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ										
ברכת כהנים, מעשה דוד ואמנון - נקראין ולא מתרגמין.												■	כה.
אין מפטירין במרכבה		[ת"ק]										◆ ■	כה.
מתיר.		רבי יהודה:										◆ ■	כה.
אין מפטירין (יחזקאל ט"ז) בהודע את ירושלים.		רבי אליעזר:										■	כה.
יש נקריין ומתרגמין, ויש נקריין ולא מתרגמין, ויש לא נקריין ולא מתרגמין. אלו נקריין ומתרגמין:		תנו רבנן:										■ ◇	ג כה.
בל"ת עק"ן נשפ"ה סימן.												◇	כה.
מעשה בראשית נקרא ומתרגם.												■ ◇	כה.
פשיטא										ז			כה.
מהו דתימא: אתו לשילוי מה למעלה מה למטה, ומה לפנים ומה לאחור, קמשמע לן.									!				כה.
מעשה לוט ושתי בנותיו נקרא ומתרגם.												■ ◇	כה: כה:
פשיטא										ז			כה:
מהו דתימא: ליחוש לכבודו דאברהם, קמשמע לן.									!				כה:
מעשה תמר ויהודה נקרא ומתרגם												■ ◇	כה:
פשיטא										ז			כה:
מהו דתימא: ליחוש לכבודו דיהודה, קמשמע לן: שבחיה הוא דאודי.									!				כה:
מעשה עגל הראשון נקרא ומתרגם												■ ◇	כה:
פשיטא										ז			כה:
מהו דתימא: ליחוש לכבודן של ישראל, קמשמא לן: כל שכן דניחא להו דהויא להו כפרה.									!				כה:
קללות וברכות נקריין ומתרגמין, פשיטא - מהו דתימא: ניחוש דלמא פייגא דעתייהו דצבורא, קמשמע לן. אזהרות ועונשין נקריין ומתרגמין												■ ◇	כה:
פשיטא										ז			כה:
מהו דתימא: ניחוש דלמא אתו למעבד מיראה, קמשמע לן.									!				כה:
מעשה אמנון ותמר נקרא ומתרגם, מעשה אבשלום נקרא ומתרגם												■ ◇	כה:
פשיטא										ז			כה:
מהו דתימא: ליחוש ליקריה דדוד, קמשמע לן.									!				כה:
מעשה פילגש בגבעה נקרא ומתרגם												■ ◇	כה:
פשיטא										ז			כה:
מהו דתימא: ליחוש לכבודו דבנימין, קמשמע לן.									!				כה:
(יחזקאל ט"ז) הודע את ירושלים את תועבותיה, נקרא ומתרגם												■ ◇	כה:
פשיטא										ז			כה:
לאפוקי מדברי אליעזר.									!				כה:
מעשה באדם אחד שהיה קורא למעלה מרבי אליעזר הודע את ירושלים את תועבותיה, אמר לו: עד שאתה בודק בתועבות ירושלים - צא ובדוק בתועבות אמך. בדקו אחריי ומצאו בו שמץ פסול		דתניא:								○ ■ !			כה:

disputants ♦ חולקים - נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review insertion of an earlier segment < מבאה של פסקה קודמת - story O מעשה	statement ■ מימרא - קושיא- challenge ⚡ שאלה - question ^ תירוץ - answer ! ראיה - proof ■
מקרא-key:	

מגילה-הקורא עומד		Talmud Navigator										
מימרא		מאן דאמר		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ								
ואלו נקריין ולא מתרגמין.										■	◇	כה:
(רעבד"ן סימן):											◇	כה:
מעשה ראובן נקרא ולא מתרגם.										■	◇	כה:
ומעשה ברבי חנינא בן גמליאל שהלך לכבול, והיה קורא חזן הכנסת (בראשית ל"ה) ויהי בשכן ישראל, ואמר לו למתורגמן: אל תתרגם אלא אחרון, ושיבחוהו חכמים.										O		כה:
מעשה עגל השני נקרא ולא מתרגם.										■	◇	כה:
איזה מעשה עגל השני?										^		כה:
מן (שמות ל"ב) ויאמר משה עד וירא משה.										!		כה:
לעולם יהא אדם זהיר בתשובותיו. שמתוך תשובה שהשיבו אהרן למשה פקרו המינין, שנאמר (שמות ל"ב) ואשלכהו באש ויצא העגל הזה.	תניא, רבי שמעון בן אלעזר									■	◇	כה:
ברכת כהנים נקריין ולא מתרגמין										■	<	כה:
מאי טעמא?										^		כה:
משום דכתיב (במדבר ו') ישא.										!	◇	כה:
מעשה דוד ואמנון לא נקריין ולא מתרגמין										■	◇	כה:
והא אמרת מעשה אמנון ותמר נקרא ומתרגם										ז		כה:
לא קשיא: הא - דכתיב אמנון בן דוד, הא - דכתיב אמנון סתמא.										!	◇	כה:
כל המקראות הכתובין בתורה לגנאי קורין אותן לשבח, כגון (דברים כ"ח) ישגלנה - ישכבנה, (דברים כ"ח) בעפולים - בטחורים, (מלכים ב' ו') חריונים - דביונים, (מלכים ב' י"ח) לאכל את חוריהם ולשתות את מימי שניהם - לאכול את צואתם ולשתות את מימי רגליהם, (מלכים ב' י') למחראות - למוצאות.	תנו רבנן: [ת"ק]									■	◇	כה:
למחראות - כשמן, מפני שהוא גנאי לעבודה זרה.	רבי יהושע בן קרחה:									■	◇	כה:
כל ליצנותא אסירא בר מלצנותא דעבודה זרה דשריא, דכתיב (ישעיהו מ"ו) כרע בל קרס נבו, וכתוב (ישעיהו מ"ו) קרסו כרעו יחדיו לא יכלו מלט משא וגו'.	רב נחמן:									■	◇	כה:
מהכא: (הושע י') לעגלות בית און יגורו שכן שמרון כי אבל עליו עמו וכמריו עליו יגילו על כבודו כי גלה ממנו, אל תקרי כבודו אלא כבידו.	רבי ינאי:									■		כה:
שרי ליה לבר ישראל למימר ליה לעובד כוכבים שקליה לעבודה זרה ואנחיה בשין תיו שלו.	רב הונא בר מנוח משמיה דרב אחא בריה דרב איקא:									■	◇	כה:
האי מאן דסנאי שומעניה שרי ליה לבווייה בגימ' ל ושי"ן.	רב אשי:									■	◇	כה:
האי מאן דשפיר שומעניה - שרי לשבוחיה, ומאן דשבחיה - ינחו לו ברכות על ראשו.										■	◇	כה:
הדרן עלך הקורא את המגילה עומד											◇	